

Udskriftsdato: 1. januar 2026

VEJ nr 9023 af 18/01/2016 (Gældende)

Vejledning om praksis for tilladelse til koncerninterne eksponeringer

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Erhvervs- og Vækstmin.,
Finanstilsynet, j. nr. 113-0002

Vejledning om praksis for tilladelse til koncerninterne eksponeringer

Kapitel 1

Indledning

Efter § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed må et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et forsikringsselskab ikke uden tilladelse fra Finanstilsynet have eksponeringer mod andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra eksponeringer mod dattervirksomheder.

Bestemmelsen betyder, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et forsikrings-selskab ikke kan have koncerninterne eksponeringer mod dets modervirksomhed og dennes eventuelle andre dattervirksomheder uden en tilladelse fra Finanstilsynet. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et forsikringsselskab må dog gerne have koncerninterne eksponeringer mod dets dattervirksomheder, uden at dette kræver Finanstilsynets tilladelse.

Fra den 1. januar 2016 er investeringsforvaltningsselskaber ikke længere omfattet af § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lov nr. 1563 af 15. december 2015, og de skal således ikke længere ansøge om Finanstilsynets tilladelse til koncerninterne eksponeringer.

Vejledningen beskriver udgangspunktet for Finanstilsynets behandling af en ansøgning om tilladelse til koncerninterne eksponeringer efter § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Den konkrete afgørelse træffes af Finanstilsynet med udgangspunkt i de fastlagte principper i denne vejledning og en individuel tilsynsmæssig vurdering af det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller forsikringsselskab og øvrige konkrete forhold.

Kapitel 2

Ansøgningen

Efter § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et forsikringsselskab søge om Finanstilsynets tilladelse, når der er tale om en eksponering mod en modervirksomhed eller dennes eventuelle andre dattervirksomheder. Der skal søges om tilladelse, uanset eksponeringens størrelse, jf. kapitel 4, og uanset om eksponeringen er rammebelastende, jf. kapitel 5. Finanstilsynets tilladelse skal indhentes, inden eksponeringen indgås.

For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber skal eksponering forstås i overensstemmelse med artikel 5, nr. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), og § 5, stk. 1, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed.

For forsikringsselskaber skal eksponering forstås i overensstemmelse med § 5, stk. 1, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed.

En ansøgning om tilladelse til koncerninterne eksponeringer efter § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed vil efter Finanstilsynets praksis som udgangspunkt skulle indeholde følgende oplysninger:

- a) *Eksponeringsrammen*. Lånebeløb eller sikkerhedsstillelse, som der søges om tilladelse til.
- b) *Beregningsgrundlaget*. Beregning af Max 1, jf. kapitel 3.
- c) *Forventet vækst* i det pågældende pengeinstituts, realkreditinstituts, fondsmæglerselskabs eller gruppe 1-forsikringsselskabs kapitalgrundlag eller det pågældende gruppe 2-forsikringsselskabs basiskapital og den forventede vækst i pengeinstituttets, realkreditinstituttets eller fondsmæglerselskabets kapitalgrundlagskrav, gruppe 1-forsikringsselskabets solvenskapitalkrav eller gruppe 2-forsikringsselskabets individuelle solvensbehov, medmindre der søges om tilladelse til koncerninterne eksponeringer, der ligger tilstrækkeligt under maksimumsgrænserne angivet i vejledningens kapitel 3.
- d) *Typer* af eksponeringer inden for eksponeringsrammen.
- e) *Modparter*, som eksponeringerne retter sig mod, samt kreditoplysninger på modparterne, hvis dette vurderes relevant for behandlingen af ansøgningen. Det kan eksempelvis være relevant, når eksponeringen retter sig mod en ikke-finansiel virksomhed.
- f) *Ikke rammebelastende eksponeringer*, når der søges herom, jf. kapitel 5. Der skal angives et samlet maksimum herfor. Der skal endvidere redegøres for risikoen for, at eksponeringerne senere skal vægtes og derved belaster rammen.
- g) *Begrundelse* for ansøgningen.

Har et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I indgået aftale om koncernintern finansiel støtte efter §§ 182 b-182 f i lov om finansiel virksomhed med dets modervirksomhed eller en eller flere af dennes dattervirksomheder, vil aftalen få betydning for pengeinstituttets, realkreditinstituttets eller fondsmæglerselskabet I's ramme for koncerninterne eksponeringer efter § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvis der ydes støtte til modervirksomheden eller en eller flere af dennes dattervirksomheder i henhold til aftalen. En ansøgning efter § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed vil derfor skulle indeholde oplysninger om eventuelle aftaler om koncernintern finansiel støtte efter §§ 182 b-182 f i lov om finansiel virksomhed, herunder oplysninger om eksponeringsrammen samt typer af eksponeringer. Der vil i ansøgningen skulle redegøres for, hvordan det i givet fald håndteres, hvis eksponeringerne i henhold til aftalen senere skal vægtes og derved belaster rammen for koncerninterne eksponeringer efter § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Summen af almindelige – men eventuelt realistisk reducerede – koncerninterne eksponeringer og eksponeringer som følge af en aftale om koncernintern finansiel støtte skal kunne holdes inden for Finanstilsynets praksis, jf. kapitel 3.

Kapitel 3

Grænser for koncerninterne eksponeringer

Finanstilsynets praksis for tilladelse til koncerninterne eksponeringer tager udgangspunkt i 2 forskellige maksimumsgrænser for koncerninterne eksponeringer, jf. Max 1 og Max 2 nedenfor. Begge grænser er gældende for reguleringen af den koncerninterne eksponering.

Maksimumsgrænserne beregnes på såvel individuelt som på delkonsolideret eller konsolideret grundlag for det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller forsikringsselskab. Den mindste grænseværdi vil blive lagt til grund for behandlingen af ansøgningen fra det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller forsikringsselskab.

Hovedreglen er, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et forsikringsselskab og dets dattervirksomheders samlede eksponeringer mod det pågældende pengeinstituts, realkreditinstituts, fondsmæglerselskabs eller forsikringsselskabs modervirksomhed og dennes øvrige dattervirksomheder ikke samlet må overstige eksponeringsgrænserne for pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller forsikringsselskabet.

Max 1 – Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber

For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber er Max 1 kapitalgrundlaget fratrasket 75 pct. af kapitalgrundlagskravet.

Summen af vægtede eksponeringer nævnt i tabel 1, jf. kapitel 4, mod en modervirksomhed og dennes eventuelle dattervirksomheder skal ligge inden for dette maksimum.

Eksponeringer nævnt i kapitel 5 medregnes ikke under Max 1.

Efter forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) skal kapitalgrundlaget opgøres efter reglerne i 2. del, og kravene til overgangsbestemmelser i 10. del, kapitel 1 og 2, i forordningen. Der tages hensyn til nationale overgangsregler, jf. bekendtgørelse nr. 294 af 27. marts 2014 om overgangsregler ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

I forhold til beregningen af Max 1 opgør Finanstilsynet kapitalgrundlagskravet som det største af:

- 1) Solvensbehovet i § 124, stk. 2, og § 125, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.
- 2) Kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 3) Minimumskapitalkravet i artikel 93 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Kapitalgrundlagskravet kan dog ikke være mindre end kravet i artikel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) eller et eventuelt højere krav til kapitalgrundlaget fastsat af Finanstilsynet, jf. § 124, stk. 3 og 4, og § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, og ikke mindre end en eventuel forhøjelse af kapitalgrundlagskravet efter § 350, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed.

Særligt om solvensbehovet og kapitalgrundlagskravet for fondsmæglerselskaber

Efter § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed kan solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der enten har tilladelse til at udøve andre aktiviteter end de, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiel virksomhed, eller fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiel virksomhed, men som opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, ikke være mindre end hvert af følgende:

- 1) Kravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 2) Minimumskapitalkravet i § 125, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed eller artikel 93 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 3) Kravet til et kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, jf. § 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller artikel 97 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Efter § 125, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed kan solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, ikke være mindre end:

- 1) Minimumskapitalkravet i § 125, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.
- 2) Kravet til kapitalgrundlaget i § 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Kapitalgrundlagskravet kan dog ikke for noget fondsmæglerselskab være mindre end et eventuelt højere krav til kapitalgrundlaget fastsat af Finanstilsynet efter § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, og ikke mindre end en eventuel forhøjelse af kapitalgrundlagskravet efter § 350, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed.

Max 1 – Forsikringsselskaber

Gruppe 1-forsikringsselskaber

For gruppe 1-forsikringsselskaber er Max 1 kapitalgrundlaget fratrukket 75 pct. af solvenskapitalkravet.

Summen af vægtede eksponeringer nævnt i tabel 1, jf. kapitel 4, mod en modervirksomhed og dennes eventuelle dattervirksomheder skal ligge inden for dette maksimum.

Eksponeringer nævnt i kapitel 5 medregnes ikke i Max 1.

Kapitalgrundlaget opgøres efter § 126 b i lov om finansiel virksomhed.

Solvenskapitalkravet opgøres efter § 126 c, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, og kan ikke være mindre end en eventuel forhøjelse af solvenskapitalkravet efter § 350, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, eller et af Finanstilsynet fastsat kapitaltillæg efter § 350 b i lov om finansiel virksomhed.

Hvis minimumskapitalkravet efter § 126 d, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed er større end solvenskapitalkravet efter § 126 c, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, anvendes det relevante minimumskapitalkrav i stedet for det opgjorte solvenskapitalkrav.

Gruppe 2-forsikringsselskaber

For gruppe 2-forsikringsselskaber er Max 1 basiskapitalen fratrukket 75 pct. af det individuelle solvensbehov.

Summen af vægtede eksponeringer nævnt i tabel 1, jf. kapitel 4, mod en modervirksomhed og dennes eventuelle dattervirksomheder skal ligge inden for dette maksimum.

Eksponeringer nævnt i kapitel 5 medregnes ikke i Max 1.

Basiskapitalen opgøres efter § 128, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed samt regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det individuelle solvensbehov opgøres efter § 126, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Det individuelle solvensbehov kan dog ikke være mindre end et eventuelt individuelt fastsat solvensbehov fastsat af Finanstilsynet efter § 126, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, og ikke mindre end en eventuel forhøjelse af solvenskravet efter § 350, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed.

Max 2

Max 2 er det pågældende pengeinstituts, realkreditinstituts, fondsmæglerselskabs eller gruppe 1-forsikringsselskabs kapitalgrundlag eller det pågældende gruppe 2-forsikringsselskabs basiskapital.

Summen af eksponeringer mod en modervirksomhed og dennes eventuelle dattervirksomheder (uden nedvægtning efter tabel 1 og alene reduceret med eventuelle sikkerheder som angivet i kapitel 4) må ikke være større end det pågældende pengeinstituts, realkreditinstituts, fondsmæglerselskabs eller gruppe 1-forsikringsselskabs kapitalgrundlag eller det pågældende gruppe 2-forsikringsselskabs basiskapital.

Følgende eksponeringer medregnes ikke under Max 2:

- 1) Lovpligtige garantier for realkreditinstitutter, jf. lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.
- 2) Eksponeringer nævnt i kapitel 5.

Kapitel 4

Opgørelse af eksponeringer

Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et forsikringsselskab skal efter Finanstilsynets praksis tage højde for nedenstående i forbindelse med opgørelse af eksponeringer efter § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Afledte finansielle instrumenter opgøres til positiv markedsværdi dog uden tillæg for den fremtidige potentielle eksponering. Det betyder, at rente-, valutakurs-, aktie- og råvarerelaterede poster m.v. først indgår i eksponeringen fra det tidspunkt, hvor en trækningsret udnyttes.

Genkøbstransaktioner behandles som udlån.

I det omfang, der er stillet sikkerhed for en eksponering i form af fordringer på eller garantier fra stater eller centralbanker i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvor de kompetente myndigheder har givet nulvægtning, eller stillet sikkerhed i realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer, skibskreditobligationer eller værdipapirer, der frembyder samme sikkerhed fra udstedere i ovennævnte landekreds, kan eksponeringen reduceres med markedsværdien af den stillede sikkerhed.

Eksponeringerne vægtes herefter som angivet i tabel 1 nedenfor.

Tabel 1 – Vægtning af eksponeringer

Eksponering mod en finansiell virksomhed	Vægt
Efterstillede tilgodehavender (inkl. kapitalandele)	1,0
Garantier generelt	0,5
Modtagne lovpligtige garantier (tinglysningsgarantier m.v.), jf. LRR*, hvor på der ikke er opstået krav	0,1
Øvrige ikke-efterstillede tilgodehavender	0,5
Eksponering mod en ikke finansiell virksomhed	Vægt
Alle typer mellemværender	1,0

* Lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Ved opgørelsen af summen af eksponeringer tages der hensyn til følgende:

- Eksponeringerne opgøres efter fradrag af eventuelle regnskabsmæssige nedskrivninger/hensættelser og afskrivninger.
- Lånetilbud indgår i eksponeringen og vægtes, jf. ovenfor.
- Ikke-balanceførte poster i øvrigt indgår med nominelle værdier.
- Afregning af skatter og sambeskatningsbidrag mellem sambeskattede virksomheder på et andet tidspunkt end, når den faktiske skattebetaling finder sted, betragtes som lån og vil som udgangspunkt blive vægtet.

Kapitel 5

Ikke rammebelastende eksponeringer

Efter Finanstilsynets praksis vil nedenstående eksponeringer som udgangspunkt ikke belaste en ramme for koncerninterne eksponeringer:

- a) Mellemværender omfattet af § 5, stk. 1, nr. 18, litra a-d, i lov om finansiel virksomhed.
- b) Skyldforhold, som primært er en konsekvens af afvikling, og som udlignes straks. Finanstilsynet forudsætter herved, at eksponeringen udlignes hurtigst muligt og senest inden for 2 arbejdsdage/bankdage efter dets opståen. Pengemarkedsforretninger med udløb inden for 2 dage vil blive vægtet, da sådanne forretninger ikke er udtryk for afvikling.
- c) Tilgodehavende administrationsomkostninger fra andre koncernvirksomheder under forudsætning af, at der regelmæssigt indbetales et beløb til den administrerende virksomhed svarende til den enkelte virksomheds budgetterede andel af fællesomkostningerne.
- d) Tilgodehavende for forfaldne præmier, som løbende indbetales til et administrerende forsikringsselskab ved fælles præmieopkrævning under forudsætning af, at det administrerende forsikringsselskab forlods á conto indbetaler en budgetteret andel af de forventede præmieindbetalinger til de enkelte forsikringsselskaber, og at der sker en efterregulering af beløbene i rimelig tid derefter.
- e) Indgåelse af genforsikringskontrakter med et koncernforsikringsselskab. Opstår der krav i henhold til genforsikringskontrakten, vægtes eksponeringen efter tabel 1 i kapitel 4 ovenfor. Hvis grænsen for koncerninterne eksponeringer derved overskrides, kan der ikke indgås nye eksponeringer, før der igen er plads hertil inden for grænsen.
- f) Aftaler om koncernintern finansiel støtte efter §§ 182 b-182 f i lov om finansiel virksomhed. Ydes der støtte i henhold til aftalen, vægtes eksponeringen efter tabel 1 i kapitel 4 ovenfor.
- g) Koncerninternt udstedte særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller realkreditobligationer udstedt af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter.
- h) Koncerninternt udstedte særligt dækkede obligationer, kasseobligationer eller skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit.
- i) Supplerende garantier afgivet i forbindelse med realkreditlångivning inden for lånegrænsen, eksempelvis tabsgarantier. Det er en forudsætning, at der ikke er opstået krav herpå, og at garantierne ikke aktuelt anvendes som krævet supplerende sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer.
- j) Eksponeringer fuldt sikrede ved pant i indlån/indlånsbeviser.

Kapitel 6

Tilladelsen

En tilladelse efter § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed gives efter Finanstilsynets praksis som udgangspunkt enten som en tilladelse til en nærmere bestemt eksponering af en bestemt størrelse mod en bestemt koncernvirksomhed eller som en ramme, som det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller forsikringsselskab selv fordeler over for nærmere bestemte koncernvirksomheder. Der skal i fordelingen af rammen altid tages højde for delkoncerners samlede eksponeringsbegrænsninger.

Efter § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet give afslag på en ansøgning om tilladelse til koncerninterne eksponeringer eller give en tilladelse til koncerninterne eksponeringer, der beløbsmæssigt er mindre end det beregnede Max 1 eller Max 2, hvis Finanstilsynet har kendskab til forhold, der f.eks. medfører, at en eksponering mod den pågældende koncernvirksomhed udgør en særlig risiko. Som eksempel kan nævnes, at en dattervirksomhed af pengeinstitutts, realkreditinstitutts,

fondsmæglerselskabets eller forsikringsselskabets modervirksomhed er dårligt kapitaliseret og/eller hjemmehørende i et land uden tilstrækkeligt kvalificeret tilsyn.

Finanstilsynet kan også tillade en større eksponering end fastsat efter udgangspunktet ovenfor. Ved en sådan vurdering kan Finanstilsynet tage hensyn til andre sikkerheder end dem, der er nævnt i denne vejledning.

Tilladelsen til koncerninterne eksponeringer vil efter Finanstilsynets praksis typisk blive givet for et år ad gangen, hvor beløbet eller rammen er beregnet pr. tilladelsestidspunktet på baggrund af de oplysninger, som Finanstilsynet senest har modtaget fra det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller forsikringsselskab. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsselskaber med stor vækst må dog forvente en tilladelse under maksimum som følge af den forventeligt faldende overdækning.

Det er det pågældende pengeinstituts, realkreditinstituts, fondsmæglerselskabs eller forsikringsselskabs ansvar i løbet af tilladelsesperioden at kontrollere, at summen af koncerninterne eksponeringer både overholder beløbs- og maksimumsgrænsen, jf. ovenfor. Det er således en forudsætning for udnyttelse af tilladelsen, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller forsikringsselskabet har passende foranstaltninger til at sikre, at de samlede eksponeringer overvåges og rapporteres til ledelsen, således at det samlede risikoniveau løbene måles og overvåges.

Reduceres et pengeinstituts, et realkreditinstituts, et fondsmæglerselskabs eller et gruppe 1-forsikringsselskabs kapitalgrundlag eller et gruppe 2-forsikringsselskabs basiskapital, eller forøges kravet til et pengeinstituts, et realkreditinstituts eller et fondsmæglerselskabs kapitalgrundlag, et gruppe 1-forsikringsselskabs solvenskapitalkrav eller et gruppe 2-forsikringsselskabs individuelle solvensbehov i løbet af tilladelsesperioden, vil det efter Finanstilsynets praksis få betydning for pengeinstitutrets, realkreditinstitutrets, fondsmæglerselskabets eller forsikringsselskabets mulighed for at udnytte den meddelte ramme, hvis der er søgt om en maksimal ramme. Den maksimale ramme skal således efter Finanstilsynets praksis reduceres tilsvarende ved et forøget krav til pengeinstitutrets, realkreditinstitutrets eller fondsmæglerselskabets kapitalgrundlag, gruppe 1-forsikringsselskabets solvenskapitalkrav eller gruppe 2-forsikringsselskabets individuelle solvensbehov eller ved en reduktion i pengeinstitutrets, realkreditinstitutrets, fondsmæglerselskabets eller gruppe 1-forsikringsselskabets kapitalgrundlag eller gruppe 2-forsikringsselskabets basiskapital.

Efter Finanstilsynets praksis betinges en tilladelse efter § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed i øvrigt af, at Finanstilsynet orienteres i tilfælde af, at der sker væsentlige ændringer i de økonomiske forhold, der ligger til grund for tilladelsen, såvel som ved betydende ændringer af modpartsvirksomheder og typen af eksponeringer. Dette kan medføre, at der på ny må ansøges om tilladelse, og at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis Finanstilsynet får kendskab til ændringer i forhold, som har været en forudsætning for tilladelsen.

Det skal fremhæves, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et forsikringsselskab efter § 181 i lov om finansiel virksomhed samt regler udstedt i medfør heraf altid skal indgå transaktioner med koncerninterne virksomheder på markedsbaserede vilkår. Transaktioner, der gennemføres som følge af udøvelsen af en aftale om koncernintern finansiel støtte, skal i øvrigt ske i overensstemmelse med reglerne i §§ 182 b-182 f i lov om finansiel virksomhed.

Derudover skal den finansielle lovgivnings regler (nationale såvel som EU-retlige), herunder f.eks. regler om midlernes anbringelse og likviditet m.v., altid være overholdt, uanset om Finanstilsynets tilladelse til koncerninterne eksponeringer umiddelbart måtte give mulighed for en større eksponering.

Forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) 4. del indeholder særlige regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I's opgørelse af grænser for store eksponeringer. Efter artikel 395 i forordningen indgår koncerninterne eksponeringer i opgørelsen af store eksponeringer, medmindre de koncerninterne eksponeringer er omfattet af undtagelsen i artikel 400, stk. 2, litra c, i forordningen. Eksponeringer fra koncernvirksomheder, der ikke er omfattet af det konsoliderede tilsyn for det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, indgår således i opgørelsen af store eksponeringer efter artikel 395 i forordningen. Uanset, at en koncernintern eksponering ikke indgår i opgørelsen af grænserne for store eksponeringer efter forordningen, skal der fortsat ske indberetning af den koncerninterne eksponering efter artikel 394 i forordningen.

Kapitel 7

Vejledning nr. 9893 af 7. november 2014 bortfalder.

Finanstilsynet, den 18. januar 2016

ANNE-SOFIE RENG JAPHETSON

/ Ulrik Poulsen